

Έβρος και κορωνοϊός: η διάψευση ενός κόσμου δίχως σύνορα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΡΔΗΝ

Η χώρα μας και οι άνθρωποί της δοκιμάζονται σκληρά από την πανδημία που έχει προκαλέσει η εμφάνιση ενός ύπουλου εχθρού, όπως ο κορωνοϊός που απειλεί όχι μόνο την υγεία μας, αλλά και την ίδια την εξαιρετικά εύθραυστη οικονομία μας, κι αυτό την ίδια στιγμή που η Τουρκία συνεχίζει τις φασιστικές της πρακτικές στον Έβρο, μεταβάλλοντας τους μετανάστες σε εργαλείο του επεκτατισμού της.

Και είναι αναμφισβήτητο πως, πέρα από την ταχύτητα με την οποία θα κατορθώσουμε τελικά να τιθασεύσουμε αυτή την απειλή, πολλοί συμπολίτες μας θα ταλαιπωρηθούν, θα διακινδυνεύσουν και αρκετοί θα χάσουν την ίδια τη ζωή τους, και σε αυτούς πρέπει σήμερα να στρέφονται οι πρώτες μας σκέψεις.

Είναι προφανές λοιπόν πως θα πρέπει **να αποκλείσουμε κάθε ανεύθυνη συμπεριφορά** και να πειθαρχούμε στις οδηγίες των αρμόδιων. Και αυτό είναι αναγκαίο όχι μόνο για να περιορίσουμε το τεράστιο ανθρώπινο κόστος της πανδημίας, αλλά και για να μειώσουμε την οικονομική ζημιά που θα υποστούμε.

Γι' αυτό και σε όσους φέρονται ανεύθυνα με τη θεωρία «ότι εγώ δεν θα νοσήσω ή και αν νοσήσω θα τη βγάλω 'καθαρή'», θα πρέπει να υπενθυμίζουμε αδιάκοπα πως η ανεύθυνη συμπεριφορά **επιμηκύνει τη διάρκεια** της κρίσης και κατά συνέπεια οδηγεί σε περισσότερες απολύσεις, κλεισίματα επιχειρήσεων και επέκταση της ανεργίας.

Μπορεί λοιπόν κάποιοι να μην αρρωστήσουν, αλλά θα χάσουν για περισσότερο καιρό ή ίσως και οριστικά τη δουλειά τους και θα υποστούν μεγαλύτερη μείωση των εισοδημάτων τους. Η συλλογικότητα και η ευθύνη είναι λοιπόν αναγκαία όχι μόνο για να προστατεύσουμε την υγεία των συνανθρώπων μας αλλά και το δικό μας «πορτοφόλι».

Εξάλλου, η πειθαρχημένη στάση όλων δεν μειώνει μόνο την επέκταση και τη διάρκεια της κρίσης αλλά ενισχύει και τη συλλογική μας υπευθυνopoίηση και την εθνική συνοχή που τόσο μας χρειάζονται, μπροστά στους δύσκολους καιρούς που μας περιμένουν, τόσο στο οικονομικό και κοινωνικό πεδίο όσο και απέναντι στην τουρκική επιθετικότητα.

Και αν απαντήσουμε με αποφασιστικότητα στην κρίση θα ενισχύσουμε και την εθνική μας συνοχή γενικότερα αλλά και το διεθνές κύρος της χώρας μας, που τόσοση ανάγκη το έχουμε στις δύσκολες στιγμές που περνάμε. Και τα πρώτα μηνύματα που εξέπεμψε επί τέλους η Ελλάδα, όπως συνέβη και στην περίπτωση του Έβρου, ήταν θετικά.

Αυτά συνέβαλαν οπωσδήποτε στην αποδοχή των αιτημάτων μας για μείωση των πλεονασμάτων, όσο και για την ένταξή μας στην ποσοτική χαλάρωση, κάτι που προσπάθησαν να αποκρούσουν μετά μανίας οι Γερμανοί προστάτες του Ερντογάν στο Γιουρογκρούπ της 16^{ης} Μαρτίου.

Κατά συνέπεια, και αυτό χαρακτηρίζει πάντοτε τους λαούς που θέλουν να συνεχίσουν να υπάρχουν, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να βγούμε κυριολεκτικά δυνατότεροι από αυτή την κρίση. Και να συναγάγουμε και κάποια γενικότερα συμπεράσματα.

A. Τη στιγμή που «διεθνιστές» της αριστεράς και κοσμοπολίτες της δεξιάς διακήρυσσαν τον αναπότρεπτο χαρακτήρα της παγκοσμιοποίησης, οι σοσιαλφιλελεύθερες βεβαιότητες καταρρέουν από μια πανδημία που λειτούργησε ως ένα «υγειονομικό Τσερνομπίλ»: τα κράτη κλείνουν τα σύνορά τους, οι κυβερνήσεις μιλούν για εθνικοποιήσεις κατεστραμμένων εταιρειών και η κυβέρνηση Μητσοτάκη απειλεί με κυρώσεις τις επιχειρήσεις που απολύουν τους εργαζομένους τους.

Και παρότι η ανθρωπότητα θα ξεπεράσει αργά ή γρήγορα την υγειονομική απειλή, είναι βέβαιο πως, στο εξής, όλες οι χώρες θα διεκδικήσουν μεγαλύτερο έλεγχο στις παγκόσμιες εξελίξεις.

Και το ερώτημα είναι αν αυτή η μετεξέλιξη θα πάρει χαρακτήρα δημοκρατικό ή αυταρχικό: αν δηλαδή θα διευκολυνθεί μια νέα άνοιξη των εθνών, καθώς η πανδημία ανέδειξε εκ νέου τη σημασία των εθνών και των συλλογικών θεσμών.

Ή αν θα ξεπροβάλει μια νέα Ιερή Συμμαχία ισχυρών κρατών-εταιρειών, με αυξημένες δυνατότητες επιτήρησης και παρέμβασης στη ζωή μας.

B. Κατανοήσαμε για άλλη μια φορά με οδυνηρό τρόπο πως η Ελλάδα παρσύρθηκε **βαθύτερα** στο καθοδικό οικονομικό σπινάλ της πανδημίας, εξ αιτίας του οικονομικού παρασιτισμού μιας οικονομίας που εξαρτιέται σχεδόν αποκλειστικά από τον τουρισμό και τις εισαγωγές.

Την ίδια στιγμή μάλιστα που καλείται να αντιμετωπίσει τον εξ ανατολών ισλαμοφασιστικό κίνδυνο, καθώς ο παρανοϊκός ηγέτης της Τουρκίας την έχει μεταβάλει σε υγειονομική βόμβα και κέντρο μετάδοσης της πανδημίας, με ανυπολόγιστο κόστος για την ίδια τη χώρα του, τους μετανάστες και τις γειτονικές χώρες, προφανώς και τη δική μας.

Το Κίνημα Άρδην, στρατευμένο στον δημοκρατικό πατριωτισμό, επιμένει εδώ και χρόνια τόσο στην υπαρξιακή απειλή που αντιπροσωπεύει ο τουρκικός επεκτατισμός όσο και στην απόρριψη ενός οικονομικού μοντέλου αποκλειστικά εξαρτημένου από την παγκοσμιοποίηση.

Πιστεύουμε δε πως η αναδιάταξη σε βάθος της πολιτικής πραγματικότητας θα επιταχυνθεί, εξ αιτίας τόσο της κρίσης των συνόρων όσο και εκείνης του κορωνοϊού που επιβεβαίωσαν την ιδεολογική κατίσχυση του δημοκρατικού πατριωτισμού κατά της πολυπολιτισμικής – εθνοφοβικής αερολογίας των ελίτ

Τα πρώτα και άμεσα καθήκοντα:

– **Αποκατάσταση των συνόρων** και της εθνικής συνοχής, που αποτελεί προϋπόθεση για την ίδια τη δημοκρατία·

–**Περιβαλλοντική ισορροπία·**

–Ενίσχυση των **κατώτερων και των μεσαίων τάξεων** – η οικονομική προστασία από την πανδημία πρέπει να αφορά προνομιακά τους εργαζόμενους και τους επαγγελματίες του ιδιωτικού τομέα.

–**Στροφή σε ένα ανθεκτικότερο, ενδογενές παραγωγικό μοντέλο**, με κινητοποίηση και των δημόσιων επενδύσεων.

–Ενίσχυση της **δημόσιας υγείας**.

–**Στο ευρωπαϊκό πεδίο είναι ανάγκη να υπερβούμε** την Ευρώπη του Μερκελισμού, που απέτυχε να δείξει ακόμα και τη στοιχειώδη αλληλεγγύη στη γονατισμένη Ιταλία.

Η πατριωτική συσπείρωση της κοινωνίας, που έχει συντελεστεί τον τελευταίο καιρό με αφορμή τα όσα συνέβησαν με τη Μακεδονία, τα ελληνοτουρκικά, το μεταναστευτικό, και κατ' εξοχήν με την ενσυναίσθηση που δείχνει η πλειοψηφία της κοινωνίας για τον πλησίον μας εν μέσω της πανδημίας, είναι το πρώτο θετικό αντίσωμα που παρήγαγε η Ελλάδα για να προστατευτεί μέσα στη δίνη των καιρών.

Κίνημα Άρδην, 21 Μαρτίου 2020